

[I. A. Hansen.]

fra Vest havde noget at gøre i Store Bælt udover Bevogtningsopgaven, udover at konstatere Neutraliteten, ikke at forsvare den?"

Og det ærede Medlem fortsætter paa næste Spalte:

„Jeg kan ikke tænke mig, at nogen kan mene, at vi overfor disse overmægtige Flaader, overfor den, der kom først, skulde forsøge paa det sindssyge at forsvare vor Neutralitet.“

Og det ærede Medlem fortsætter nederst paa samme Spalte:

„At give Ordre til at bruge bevæbnet Modstand mod en Neutralitetskrænkelse af en af disse Stormagter var at drage Danmark ind i Krigen.“

Maa jeg nu først spørge det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen: Hvor er den Statsmand eller Politiker i Verden med et blot nogenlunde kendt Navn, som vil underskrive denne Betragtning af et Lands Neutralitetsforsvar og Virkningen af at bruge det? Hvor er den Mand? Det ærede Medlem maa vælge blandt alle Nationer og alle Partier, der findes i Verden udenfor det kommunistiske Parti og udenfor den danske Rigsdag. Det ærede Medlem maa vælge mellem konservative, liberale og socialdemokratiske Statsmænd. Jeg spørger ham: Hvor er den Mand udenfor den danske Rigsdag, der vil sige god for den Betragtning, at det er sindssygt af et Land at værgе sit Territorium mod Angreb, og at Landet, hvis man værgede sig, vilde blive ført ind i Krigen?

Jeg hørte det ærede Medlem føre Lord Robert Cecil i Marken for den Opfattelse, at et Land ikke har Pligt til at opretholde en Militærstyrke. Nej, det er diskuteret saa ofte her. Folkeforbundspagtens Artikel 8 paalægger ikke noget Medlem af Forbundet en saadan Forpligtelse; nogen juridisk Forpligtelse foreligger ikke. Men det bliver paa eget Ansvar, at et Land undlader at gøre det, der upaatvivleligt er Forudsætningen fra Folkeforbundets Side. Den czekiske Udenrigsminister Benes, hvis fremragende Arbejde i Folkeforbundets og Fredens Tjeneste er kendt af alle, har i en Tale i Genève udtrykt dette med Ordene:

„Hver Stat afgør selv, hvad den vil gøre, men ikke, hvad den bør gøre.“

Han tilføjede senere en anden Udtalelse, som jeg ikke skal gentage, da den allerede i Dag er citeret af den højtærede Forsvarsminister, en Udtalelse, der sluttede med at sige, at en Stat ikke har opfyldt sine Forpligtelser og gør sig skyldig i Krænkelser af paatagne For-

pligtelser, hvis den ikke modsætter sig en Angrebshandling.

Jeg kunde dyngе Navn paa Navn op for det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, Navn paa Navn, der samstemmer i den Opfattelse, at det er ikke ved at opretholde og i givet Tilfælde benytte et militært Værn, at et Land handler fantastisk eller sindssygt, men det er ved at lade være med at opretholde og bruge et Værn overfor en Krænkelser, at det handler uforvarsomt, at det bidrager til at blive draget ind i en Krig. Belgiens socialdemokratiske, mangeaarige Udenrigsminister under Krigen og efter Krigen Vandervelde har ganske bekræftet denne Opfattelse; det er paavist af den højtærede Forsvarsminister i Dag. Der kan nævnes mange andre Navne, der er ganske enige i denne Betragtning. Der er saaledes i Dag citeret en Udtalelse af den svenske Socialdemokrat, forhenværende Forsvarsminister P. Albin Hansson. Jeg vil gerne supplere den Samling af Citater, som den højtærede Forsvarsminister i Dag har forelagt Tinget, med et enkelt, nemlig af Hjalmar Branting. Da den danske socialdemokratiske Regering i 1924 havde forelagt sit Afrustningsforslag, holdt, som man husker, den daværende svenske konservative Udenrigsminister Marks von Würtemberg en Tale i Upsala den 17. September 1924, i hvilken han sagde følgende, som jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at citere:

„Lande som de nordiske Stater og andre Stater i Europa, der kan sammenlignes med dem, saasom Belgien, Holland og Svejts, gør Fredssagen en Tjeneste ved at opretholde et Forsvar, der er egnet til at afholde mægtige Naboer fra ellers fristende Overgreb. Det er derimod fra den almindelige Freds Synspunkt beklageligt, at et saadant Land afruster og derigennem skaber et fra et alment politisk Synspunkt farligt, tomt Rum. Fra svensk og ogsaa fra et mere almindeligt Synspunkt burde det være tilladt at haabe, at ogsaa vore nordiske Nabolande vil forstaa at bevare deres Selvstændighed. En Prisgivelse af denne eller en Nedsynkning til faktisk Afhængighed af en Stormagt vil, hvilket af vore Nabolande det end gælder, medføre en Svækkelse af hele Norden og give Anledning til den dybeste Beklagelse.“

Jeg tænker mig jo ikke, at denne Udtalelse af en svensk Politiker vil gøre stær-